

สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา (The Republic of the Union of Myanmar)

เมืองหลวง เนปยีดอ

ที่ตั้ง อยู่ในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เส้นละติจูดที่ 22 องศาเหนือ ลองจิจูดที่ 98 องศาตะวันออก มีพื้นที่ 676,578 ตร.กม. ระยะทางจากด้านเหนือสุด-ใต้สุดรวม 2,051 ก.ม. และตะวันออก-ตะวันตกรวม 936 ก.ม. ชายฝั่งทะเลยาว 1,930 ก.ม.

อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดกับจีน 2,129 กม.
ทิศใต้	ติดกับทะเลอันดามัน
ทิศตะวันออก	ติดกับลาว 238 กม. และไทย 2,416 กม.
ทิศตะวันตก	ติดกับอินเดีย 1,468 กม. และบังกลาเทศ 271 กม.

ภูมิประเทศ ตอนบนเป็นภูเขาและหุบเขา มีเทือกเขาซึ่งเชื่อมต่อกันจากเทือกเขาหิมาลัยทอดเป็นแนวยาวจากเหนือไปทางใต้รวม 3 แนว คือ ด้านตะวันตกเป็นเทือกเขานาคา-เทือกเขาซิน-เทือกเขาเยเซ่ ตอนกลางเป็นเทือกเขาพะโค และด้านตะวันออกเป็นที่ราบสูงฉาน พื้นที่สูงและภูเขามีสภาพสูงเฉลี่ย 3,000 ฟุต เทือกเขาสูงที่สุดคือ เทือกเขากาโบราซี (Mt. Hkakabo Razi) ในรัฐคะฉิ่น ความสูง 5,881 ม. (19,296 ฟุต) ตอนกลางและตอนล่างเป็นที่ราบลุ่ม มีประชาชนอาศัยอยู่หนาแน่น มีแม่น้ำใหญ่ไหลผ่านหลายสาย อาทิ อิระวดี สาละวิน สะโตง และชินวิน

ภูมิอากาศ ส่วนใหญ่มีสภาพอากาศแบบมรสุมเขตร้อน มี 3 ฤดู คือ ฤดูฝน (กลาง พ.ค.-ปลาย ต.ค.) ลมมรสุมตะวันออกเฉียงใต้จะพัดเข้าสู่ประเทศ ทำให้มีฝนตกชุก พื้นที่ที่มีฝนตกมากที่สุด คือ ชายฝั่งทะเลในรัฐเยเซ่ มณฑลอิระวดี มณฑลพะโค และมณฑลตะนาวศรี ปริมาณฝน 120-200 ลบ.นิ้ว/ปี ส่วนเขตพื้นที่ราบอื่น ๆ มีฝนตกเฉลี่ย 100 ลบ.นิ้ว/ปี พื้นที่ตอนกลางมีฝนตกน้อยที่สุด 20-40 ลบ.นิ้ว/ปี เนื่องจากถูกบดบังด้วยแนวเขาเยเซ่ทางด้านตะวันตก ฤดูหนาว (พ.ย.-ปลาย ก.พ.) อุณหภูมิเฉลี่ย 21-29 องศาเซลเซียส และฤดูร้อน (มี.ค.-กลาง พ.ค.) อุณหภูมิอาจสูงถึง 43 องศาเซลเซียส ส่วนอุณหภูมิเฉลี่ยทั่วประเทศ 32 องศาเซลเซียส ต่ำสุด 0 องศาเซลเซียส ตอนบนสุดของประเทศบนยอดเขาอาจมีหิมะตกในช่วง พ.ย.-ม.ค. ตอนกลางประเทศมีสภาพอากาศแห้งแล้งกว่าบริเวณอื่น อุณหภูมิสูงสุด 45 องศาเซลเซียส

ประชากร 55.62 ล้านคน (ก.ค. 2561) มี 135 ชาติพันธุ์ แบ่งเป็นพม่า 68% ไทยใหญ่ 9% กะเหรี่ยง 7% ยะไข่ 4% จีน 3% อินเดีย 2% มอญ 2% และอื่น ๆ 5% อัตราส่วนประชากรตามอายุ : วัยเด็ก (0-14 ปี) 26.56% วัยรุ่นถึงวัยกลางคน (15-64 ปี) 67.77% และวัยชรา (65 ปีขึ้นไป) 5.67% อัตราการเพิ่มประชากร 0.89% ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม

ศาสนา พุทธนิกายเถรวาท 87.9% คริสต์ 6.2% อิสลาม 4.3% นับถือภูตผีวิญญาณเทวดา 0.8% ฮินดู 0.5% อื่น ๆ 0.2% และไม่นับถือศาสนา 0.1%

ภาษา ภาษาราชการ คือ ภาษาพม่า ส่วนกลุ่มชาติพันธุ์ใช้ภาษาท้องถิ่น ทำให้เมียนมามีภาษาพูดกว่า 100 ภาษา

การศึกษา อัตราการรู้หนังสือในกลุ่มประชากรอายุมากกว่า 15 ปี 75.6% ระบบการศึกษาแบ่งเป็นระบบ 5:4:2 ดังนี้ ระดับประถมศึกษา 5 ปี (อนุบาล 1 ปี และประถม 4 ปี) มัธยมศึกษาตอนต้น 4 ปี มัธยมศึกษาตอนปลาย 2 ปี ส่วนอาชีวศึกษา 1-3 ปี และอุดมศึกษา 4-6 ปี ทั้งนี้ การศึกษาภาคบังคับคือระดับมัธยมต้น

การก่อตั้งประเทศ เมียนมาเคยเป็นที่ตั้งอาณาจักรหลายอาณาจักรในดินแดนสุวรรณภูมิมาตั้งแต่ปี 1392 ที่สำคัญ ได้แก่ อาณาจักรพุกาม อาณาจักรอังวะ-หงสาวดี และอาณาจักรตองอู มีราชวงศ์อลองพญาเป็นราชวงศ์สุดท้ายก่อนที่จะตกอยู่ใต้การยึดครองของสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2428

ต่อมาในสมัยสงครามโลกครั้งที่ 2 มีการก่อตั้งกลุ่มสันนิบาตเสรีภาพประชาชนต่อต้านฟาสซิสต์ (Anti-fascist People's Freedom League) ซึ่งเป็นกลุ่มชาตินิยมชาวเมียนมานำโดยคณะของนายพลอองซาน (บิดาของอองซานซูจี ที่ปรึกษาแห่งรัฐ ที่มีนโยบายขับไล่ญี่ปุ่นและเรียกร้องเอกราชให้เมียนมา จนกระทั่งเมียนมาได้รับเอกราชเมื่อ 4 ม.ค. 2491 ขณะเดียวกันนายพลอองซานเจรจาชักชวนผู้นำชนกลุ่มน้อย

ต่าง ๆ มารวมตัวกันเพื่อประกาศเอกราช โดยลงนามข้อตกลงปางหลวงและกำหนดไว้ในรัฐธรรมนูญเมียนมา ปี 2491 ให้เมียนมาและชนกลุ่มน้อยรวมตัวในรูปแบบสหภาพ โดยรัฐฉานและรัฐคะยาามีสิทธิแยกตัวออกไป หลังครบ 10 ปี รัฐคะยาก็ไม่ได้สิทธิแยกตัวแต่สามารถปกครองตนเองได้ ส่วนรัฐกะเหรี่ยงอยู่ในเครือจักรภพ อังกฤษ ก่อนที่นายพลเนวินจะยึดอำนาจการปกครองเมื่อ มี.ค. 2505 และเมียนมาปกครองแบบเผด็จการทหาร มาจนถึงปี 2553 ซึ่งเมียนมาจัดการเลือกตั้งทั่วไปและได้รัฐบาลพลเรือนซึ่งนำโดยอดีตนายกรัฐมนตรีเต็งเส่ง เข้ามาบริหารประเทศเมื่อปี 2554

เมียนมา เดิมชื่อว่าพม่า (Burma) จนกระทั่งเมื่อปี 2532 เมียนมาได้เปลี่ยนชื่อประเทศ เป็นเมียนมา (Myanmar) เพื่อให้ชื่อประเทศสื่อความหมายถึงความเป็นศูนย์กลางของกลุ่มชาติพันธุ์ทุกเชื้อชาติ ไม่ได้หมายถึงเฉพาะชนชาติพม่าเพียงอย่างเดียว ทั้งยังสะท้อนนโยบายสมานฉันท์และการสร้างเอกภาพ ให้เกิดขึ้นภายในประเทศ

วันชาติ 4 ม.ค. (วันที่ได้รับเอกราชจากสหราชอาณาจักรเมื่อปี 2491)

การเมือง ปกครองแบบสาธารณรัฐ มีประธานาธิบดีเป็นประมุขและหัวหน้าฝ่ายบริหาร ซึ่งมาจากการสรรหาของสมาชิกรัฐสภา แบ่งเขตการปกครองเป็น 7 รัฐ (State) 7 มณฑล (Region) และ 1 เขตสหภาพ (เมืองหลวงเนปีดอ ขึ้นตรงต่อประธานาธิบดี) และแบ่งการบริหารเป็นรัฐบาล 2 ระดับ คือ รัฐบาลระดับสหภาพ มี 24 กระทรวง และรัฐบาลท้องถิ่นประจำมณฑล/รัฐ โดยมีการจัดสรรตำแหน่งรัฐมนตรีประจำมณฑล/รัฐ ให้กับพรรคการเมืองชนกลุ่มน้อยในพื้นที่ แม้เมียนมาจะเปลี่ยนแปลงการปกครองจากระบบเผด็จการทหารเป็น ประชาธิปไตยภายใต้รัฐบาลพลเรือน แต่กองทัพเมียนมายังมีบทบาททางการเมืองสูง โดยโครงสร้างอำนาจตาม รัฐธรรมนูญปี 2551 แบ่งสรรอำนาจเป็น 3 ส่วนสำคัญ คือ 1) ประธานาธิบดี ซึ่งเป็นประมุขของรัฐและมี อำนาจสูงสุดในการปกครองประเทศ 2) ผู้บัญชาการทหารสูงสุด (ปัจจุบัน คือ พลเอกอาวุโสมินอ่องไฮล์) มีอำนาจสั่งการสูงสุดในกองทัพและควบคุมกระทรวงด้านความมั่นคง 3 กระทรวง คือ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกลาโหม และกระทรวงกิจการชายแดน และ 3) สภาความมั่นคงและการป้องกันแห่งชาติ (National Defence and Security Council-NDSC) ซึ่งเป็นเวทีหารือประเด็นความมั่นคงและเป็นกลไกถ่วงดุลอำนาจ ระหว่างรัฐบาลกับกองทัพ

เมียนมาจัดการเลือกตั้งทั่วไปครั้งล่าสุดเมื่อ 8 พ.ย. 2558 พรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย (National League for Democracy-NLD) ของอองซานซูจี ชนะการเลือกตั้งอย่างท่วมท้นการเลือกตั้งทั่วไป ในเมียนมาครั้งต่อไปจะจัดใน พ.ย. 2563

ฝ่ายบริหาร : ประธานาธิบดีเป็นหัวหน้ารัฐบาล มาจากการสรรหาและเลือกตั้งของสมาชิกรัฐสภา มีวาระ 5 ปี มีอำนาจควบคุมฝ่ายบริหารทั้งหมด แต่งตั้งบุคคลขึ้นเป็นรัฐมนตรี ยกเว้นกระทรวงด้านความมั่นคง 3 กระทรวง ที่มาจากการแต่งตั้งของผู้บัญชาการทหารสูงสุด (ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงกิจการชายแดน และกระทรวงกลาโหม) ประธานาธิบดีคนปัจจุบัน คือ อูวินมั้น นอกจากนี้ เมียนมายังมีตำแหน่งผู้นำประเทศ ระดับสูงอีก 2 ตำแหน่ง ได้แก่ รองประธานาธิบดี มี 2 คน คือ อูมินส่วย และอูเฮนรี วาน ตีอู และตำแหน่ง ที่ปรึกษาแห่งรัฐ (State Counsellor) ทำหน้าที่ให้คำปรึกษาประธานาธิบดี คือ อองซานซูจี

ฝ่ายนิติบัญญัติ : มีวาระ 5 ปี และมี 2 ระดับ คือ 1) รัฐสภาสหภาพ ประกอบด้วยสภา ผู้แทนราษฎร (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมี 440 คน มาจากการเลือกตั้ง 330 คน และจากการคัดเลือกของ กองทัพ 110 คน) และวุฒิสภา (สมาชิกวุฒิสภามี 224 คน มาจากการเลือกตั้ง 168 คน และจากการคัดเลือก ของกองทัพ 56 คน) และ 2) สภาท้องถิ่นประจำมณฑล/รัฐ ทั้งนี้ ผู้แทนที่ได้รับการแต่งตั้งจากกองทัพคิดเป็น สัดส่วนร้อยละ 25 ของสภาทั้ง 2 ระดับ

ฝ่ายตุลาการ : ประกอบด้วย ศาลฎีกาซึ่งเป็นศาลสูงสุดของประเทศ ศาลสูงประจำมณฑล/รัฐ ศาลสูงประจำเขตปกครองตนเอง ศาลประจำเมือง ศาลประจำอำเภอ และศาลอื่น ๆ ตามรัฐธรรมนูญ คือ ศาลทหารและศาลรัฐธรรมนูญ

พรรคการเมืองสำคัญ : พรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย (National League for Democracy-NLD) พรรคเพื่อความเป็นปึกแผ่นแห่งสหภาพและการพัฒนา (Union Solidarity and Development Party-USDP) พรรคเอกภาพแห่งชาติ (National Unity Party-NUP) พรรคประชาธิปไตยแห่งชนชาติฉาน (Shan National Democratic Party-SNDP) พรรคเพื่อการพัฒนาชนชาติยะไข่ (Rakhine Nationalities Development Party-RNDP) และพรรคพลังประชาธิปไตยแห่งชาติ (National Democratic Force-NDF)

เศรษฐกิจ เมียนมามุ่งปฏิรูปเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่องควบคู่ไปกับการปฏิรูปการเมือง โดยมีเป้าหมายสำคัญคือ การหลุดพ้นจากการเป็นประเทศด้อยพัฒนา เพื่อมุ่งสู่ประเทศที่มีรายได้ปานกลางภายในปี 2574 เน้นเปิดเสรีทางการค้าและการลงทุน กระตุ้นการลงทุนจากต่างประเทศในโครงการสาธารณูปโภคขั้นพื้นฐาน และปรับปรุงกฎหมายเพื่ออำนวยความสะดวกในการทำธุรกิจ โดยวางแนวทางพัฒนาเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ กระจายทรัพยากรอย่างทั่วถึง สนับสนุนการแข่งขันทางเศรษฐกิจให้ภาคเอกชนเข้าถึงแหล่งเงินทุน สร้างความโปร่งใส และเสถียรภาพในระบบการเงิน พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนน ท่าเรือ และสิ่งปลูกสร้างด้านพลังงาน สร้างงานภายในประเทศ พัฒนาภาคเอกชน ปฏิรูปรัฐวิสาหกิจ พัฒนาภาคการเกษตร ปศุสัตว์ และอุตสาหกรรม แปรรูปเพื่อการส่งออก สนับสนุนกลุ่มธุรกิจขนาดกลางและย่อม และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

เมียนมามีข้อได้เปรียบในการดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจและจุดสนใจของนักลงทุน คือ เป็นจุดเชื่อมต่อภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้กับเอเชียใต้ เป็นช่องทางเลือกการออกสู่ทะเลของจีน และมีทรัพยากรธรรมชาติอุดมสมบูรณ์จำนวนมาก โดยเฉพาะก๊าซธรรมชาติ แร่ธาตุ และป่าไม้ ทำให้เศรษฐกิจอยู่ระหว่างการฟื้นตัวและน่าจะเติบโตเพิ่มขึ้น โดยธนาคารโลก (World Bank) ระบุว่า เศรษฐกิจเมียนมาเติบโตร้อยละ 6.2 ในปี 2561-2562 ลดลงจากห้วงปี 2560/2561 ซึ่งขยายตัวร้อยละ 6.8 แต่ประเมินว่า ห้วงปี 2562/2563 จะกลับมาขยายตัวร้อยละ 6.5 และมีแนวโน้มว่าห้วงปี 2563/2564 จะขยายตัวร้อยละ 6.6 จากการฟื้นตัวของภาคอุตสาหกรรม โดยเฉพาะกลุ่มเสื้อผ้าและการก่อสร้างโครงการขนาดใหญ่ด้านพลังงาน และเส้นทางคมนาคม ส่วนภาคการบริการยังคงเป็นแรงขับเคลื่อนหลักที่เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ อย่างไรก็ตาม ปัจจัยเสี่ยงที่เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาเศรษฐกิจเมียนมา คือ ภาวะเปื้อนที่เข้มงวด ภาคการเงินการธนาคารไม่ทันสมัย ความไม่เชื่อมั่นของนักลงทุน และความเสี่ยงที่ประเทศผู้ให้ (Donor Country) จะลดเงินสนับสนุนด้านการพัฒนาแก่เมียนมาเนื่องจากปัญหาโรฮีนจา ภัยธรรมชาติ และปัจจัยจากภายนอก เช่น ความผันผวนของตลาดการเงินโลก ผลกระทบจากสงครามการค้า และเศรษฐกิจจีน เป็นต้น

สกุลเงิน ตัวย่อสกุลเงิน : จัต (Kyat)

อัตราแลกเปลี่ยนต่อดอลลาร์สหรัฐ : 1,524.73 จัต : ดอลลาร์สหรัฐ

อัตราแลกเปลี่ยนต่อบาท : 50.55 จัต : บาท (31 ต.ค. 2562)

ดัชนีเศรษฐกิจสำคัญ (ปี 2562)

ผลผลิตมวลรวมภายในประเทศ (GDP) : 71,215 ล้านดอลลาร์สหรัฐ

อัตราการเติบโตทางเศรษฐกิจ : 6.2%

ดุลบัญชีเดินสะพัด : ขาดดุล 3,592 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
 รายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อปี : 1,310 ดอลลาร์สหรัฐ
 แรงงาน : 24.74 ล้านคน
 อัตราการว่างงาน : 1.6%
 ทุนสำรองระหว่างประเทศ : 5,646.41 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
 อัตราเงินเฟ้อ : 6.9%
 ดุลการค้าระหว่างประเทศ : ขาดดุลการค้า 5,374 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
 มูลค่าการส่งออก : 13,879 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
 มูลค่าการนำเข้า : 19,253 ล้านดอลลาร์สหรัฐ
 สินค้าส่งออกสำคัญ : ก๊าซธรรมชาติ ข้าว ถั่ว ทองแดง น้ำตาล
 สินค้านำเข้าสำคัญ : น้ำมัน น้ำตาล รถบรรทุก ไชมันพืช สิ่งทอพิมพ์ลาย
 ประเทศคู่ค้าสำคัญ : จีน ไทย สิงคโปร์ อินเดีย ญี่ปุ่น

การทหาร กองทัพเมียนมาเป็นสถาบันที่มีความสำคัญสูง มีภารกิจหลัก คือ การรักษาความสงบเรียบร้อยภายในประเทศ การเสริมสร้างเอกภาพและความมั่นคงของชาติ ปัจจุบันกองทัพเมียนมาพยายามเสริมสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาขีดความสามารถให้ทัดเทียมกับประเทศในภูมิภาค โดยมีเป้าหมายพัฒนากำลังพลและยุทโธปกรณ์ต่าง ๆ ควบคู่กับการทำให้ทั่วโลกยอมรับ ยุทโธปกรณ์หลักจัดซื้อจากรัสเซีย จีน และปากีสถาน รวมถึงผลิตเองเพื่อใช้ในประเทศตามขีดความสามารถทางเศรษฐกิจ

กองทัพเมียนมามีกำลังพลรวม 406,000 นาย แบ่งเป็น 3 เหล่าทัพ ได้แก่ ทบ.กำลังพล 375,000 นาย ยุทโธปกรณ์หลักได้แก่ ถ.หลัก 185 คัน ถ.เบา 105 คัน รถหุ้มเกราะ 115 คัน รถลำเลียงพลหุ้มเกราะ (รสป.) 431 คัน ป.ใหญ่ 422 กระบอก ปรส.1,000 กระบอก จรวดขนาด 84 มม.ประมาณ 1,000 กระบอก ทร.กำลังพล 16,000 นาย หน่วยปฏิบัติการพิเศษ 800 นาย ไม่มีนาวิกโยธิน ยุทโธปกรณ์หลัก ได้แก่ เรือรบหลัก 5 ลำ เรือตรวจการณ์ใกล้ฝั่ง 113 ลำ เรือปฏิบัติการสะเทินน้ำสะเทินบก 18 ลำ เรือสนับสนุนการรบและส่งกำลังบำรุง 18 ลำ ทอ.กำลังพล 15,000 นาย ยุทโธปกรณ์หลัก ได้แก่ บ.ขับไล่ 63 เครื่อง (MiG-29B/MiG-29UB/F-7M) บ.โจมตี 22 เครื่อง (A-5C) บ.ฝึกติดอาวุธ/โจมตีเบา 82 เครื่อง บ.ลาดตระเวนทางทะเล 6 เครื่อง บ.ลำเลียง 22 เครื่อง ฮ. 78 เครื่อง (Mi2/Mi-35) และอากาศยานไร้คนขับ 45 เครื่อง

ปัญหาด้านความมั่นคง

ปัญหาความมั่นคงที่ทำนายรัฐบาล คือ 1) ปัญหาโรฮิงจาและสถานการณ์ความไม่สงบในรัฐยะไข่ 2) ปัญหาการสู้รบและความคืบหน้าการดำเนินกระบวนการสันติภาพกับชนกลุ่มน้อย 3) การรักษาความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลพรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย (NLD) กับกลุ่มการเมืองฝ่ายตรงข้าม โดยเฉพาะกองทัพเมียนมา 4) ความขัดแย้งทางศาสนาระหว่างกลุ่มพุทธหัวรุนแรงกับชาวมุสลิมในประเทศ และ 5) ปัญหาอาชญากรรม อาทิ การค้ายาเสพติด ค้ามนุษย์ และค้าอาวุธ

สมาชิกองค์กรระหว่างประเทศ : ACMECS, ADB, ARF, ASEAN, BIMSTEC, FAO, G-77, IAEA, IBRD, ICAO, ICRM, IDA, IFAD, IHO, ILO, IMF, IMO, INTERPOL, ITU, NAM, NPT, OPCW, SEANWFZ, UN, UNCTAD, UNESCO, UNIDO, UPU, WCO, WFTU, WHO, WIPO, WMO, WTO และ OPWC

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี การศึกษาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีในเมียนมาเริ่มเปิดกว้างขึ้น โดยตั้งกระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีเมื่อปี 2539 และมีสถาบันด้านเทคโนโลยีในสังกัดกรมวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เปิดสอน 5 แห่ง ได้แก่ สถาบันเทคโนโลยีย่างกุ้ง สถาบันเทคโนโลยีสถิตยาลัย สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์แปร สถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ย่างกุ้ง และสถาบันวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์มัณฑะเลย์ ต่อมาปี 2552 ได้ยกระดับโรงเรียนเทคนิคและสถาบันการศึกษาด้านเทคนิคระดับต่ำกว่าปริญญาตรีทั่วประเทศ 53 แห่ง เป็นมหาวิทยาลัย

ปัจจุบัน กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีของเมียนมาต้องการจะสร้างเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์ เพื่อนำเทคโนโลยีนี้ไปใช้ประโยชน์ในด้านการแพทย์ การเกษตร และปศุสัตว์ ซึ่งรัฐบาลพยายามดำเนินการหลายแนวทางเพื่อเตรียมการสำหรับโครงการนี้ เช่น กำหนดมาตรการป้องกัน/ควบคุมรังสีจากนิวเคลียร์ ร่างกฎหมายต่อต้านการแพร่กระจายอาวุธนิวเคลียร์ สร้างอุปกรณ์สำหรับเทคโนโลยีนิวเคลียร์ และพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเชี่ยวชาญด้านเทคโนโลยีนิวเคลียร์ โดยเมียนมาจะสร้างเครื่องปฏิกรณ์นิวเคลียร์เมื่ออุปกรณ์โครงสร้างพื้นฐานสร้างแล้วเสร็จ ทั้งนี้ เมียนมาดำเนินการดังกล่าวด้วยความระมัดระวัง เพราะไม่ต้องการให้ต่างประเทศเกิดความเข้าใจผิดในหัวงที่พัฒนาการทางการเมืองกำลังมีความคืบหน้า ขณะเดียวกัน เมียนมาเป็นประเทศที่ 191 ที่ตกลงเข้าร่วมกับองค์การห้ามอาวุธเคมี (Organization for the Prohibition of Chemical Weapons-OPWC) เมื่อ ค.ศ. 2558

การขนส่งและโทรคมนาคม สนามบินส่วนใหญ่ใช้ประโยชน์ร่วมกันทั้งฝ่ายทหารและพลเรือน ปัจจุบันเมียนมามีสนามบินนานาชาติ 4 แห่ง ได้แก่ สนามบินมิงกาลาดอนในย่างกุ้ง สนามบินมัณฑะเลย์ สนามบินเนปยีดอ และสนามบินเฮโฮในรัฐฉาน เมียนมามีแผนจะก่อสร้างสนามบินนานาชาติแห่งใหม่ที่เมืองหงสาวดี มณฑลพะโค นอกจากนี้ เมียนมามีสนามบินภายในประเทศอีก 16 แห่ง ได้แก่ มิงกาลาดอนในมณฑลย่างกุ้ง เชียงตุง/ท่าซี้เหล็ก/ลาโซ/เฮโฮ/สาด ในรัฐฉาน มะละหม่ง/ทวาย/มะริด/ปกเปียน/เกาะสอง ในมณฑลตะนาวศรี ลอยก่อ/ผาวัน ในรัฐกะเหรี่ยง มิตจิน่าในรัฐคะฉิ่น สิตต่วยในรัฐยะไข่ และเนปยีดอในมณฑลมัณฑะเลย์ สายการบินภายในประเทศ เช่น Myanmar Airways (MA/ของรัฐบาล) Yangon Airways Asian Wings และ Kanbawza สายการบินระหว่างประเทศ เช่น Myanmar Airways International (MAI) สายการบินที่บินทั้งในและระหว่างประเทศ เช่น Air Bagan และ Air Mandalay

เมียนมามีถนนเชื่อมพื้นที่ทุกภาคระยะทาง 34,377 กม. ถนนส่วนใหญ่มีสภาพไม่ดีนัก เนื่องจากขาดแคลนงบประมาณ ส่วนถนนที่สร้างและปรับปรุงใหม่ในระยะหลังหลายเส้นทางอยู่ในสภาพดี ส่วนใหญ่ก่อสร้างและปรับปรุงด้วยความช่วยเหลือจากจีน และบริษัทก่อสร้างของชนกลุ่มน้อยที่เป็นพันธมิตรกับรัฐบาล

ทางรถไฟยาว 5,031 ก.ม. ประกอบด้วย 3 เส้นทางหลัก คือ สายเหนือ (ย่างกุ้ง-มัณฑะเลย์-มิตจิน่า) ย่างกุ้ง-มัณฑะเลย์-ลาโซ ย่างกุ้ง-มัณฑะเลย์-เยอู) สายสามเหลี่ยมปากแม่น้ำอิรวดี (ย่างกุ้ง-แปร) สายใต้ (ย่างกุ้ง-มะละหม่ง-ทวาย)

เมียนมามีแผนจะขยายเส้นทางรถไฟอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะเส้นทางสายยุทธศาสตร์ด้านตะวันออกไปยังด้านตะวันตก จากเมืองมุเซ (ด้านการค้าชายแดนเมียนมา-จีน)-เมืองลาโซ-เมืองเชียงตุง ในรัฐฉานถึงเมืองสิตต่วยในรัฐยะไข่ ด้านเหนือถึงด้านใต้สุดของประเทศจากเมืองปูเตาในรัฐคะฉิ่น ถึงเกาะสอง ในมณฑลตะนาวศรี ส่วนการคมนาคมทางน้ำในแม่น้ำสายต่าง ๆ ถือว่าสำคัญอย่างยิ่งต่อการดำเนินชีวิตของชาวเมียนมาและเศรษฐกิจของประเทศ

รัฐบาลเมียนมามีแผนก่อสร้างโครงการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนในเขตเมืองย่างกุ้ง (Yangon Urban Mass Rapid Transit-YUMRT) ในปี 2563 ซึ่งเป็นโครงการรถไฟฟ้าแบบ Sky Train เส้นทางแรกของประเทศ และคาดว่าจะแล้วเสร็จพร้อมเปิดใช้งานในปี 2570 โดยโครงการ YUMRT ประกอบด้วย 2 เส้นทางคือ 1) เส้นทางทิศตะวันตกไปสู่ทิศตะวันออก (เมืองโหล่งตยา-ถนนโตคองกะเล) ระยะทาง 25 กม. เชื่อมต่อกับรถไฟวงแหวนย่างกุ้ง และ 2) เส้นทางทิศเหนือไปสู่ทิศใต้ (ท่าอากาศยานนานาชาติย่างกุ้ง-เมืองดาลา) ระยะทาง 27 กม. โดยรัฐบาลญี่ปุ่นมอบเงินกู้ยืมเพื่อสนับสนุนการก่อสร้าง

ท่าเรือสำคัญ มี 7 แห่ง ได้แก่ ท่าเรือย่างกุ้งและติลาวาในมณฑลย่างกุ้ง ท่าเรือลิตต่วยและเจ้าผิวในรัฐยะไข่ ท่าเรือเกาะละแหม่งในรัฐมอญ ท่าเรือทวายและเกาะสองในมณฑลตะนาวศรี

การสื่อสารและโทรคมนาคม รหัสโทรศัพท์ประเทศ คือ 95 โทรศัพท์พื้นฐานมี 514,385 เลขหมายโทรศัพท์เคลื่อนที่ 48,728,399 เลขหมาย มีบริษัทให้บริการเครือข่ายสัญญาณโทรศัพท์เคลื่อนที่ 4 บริษัท คือ Myanmar Post and Telecommunications (MPT) ซึ่งเป็นของภาครัฐ ที่เหลือเป็นการร่วมทุนระหว่างภาครัฐเมียนมากับต่างประเทศ ได้แก่ Telenor ของนอร์เวย์ Ooredoo ของกาตาร์ และ Viettel Group ของเวียดนาม ปัจจุบัน เมียนมามีบริการ 4G LTE เฉพาะในย่างกุ้ง มัณฑะเลย์ และเนปยีดอ และมีแผนจะขยายสัญญาณทั้ง 4G และ 3G ให้ครอบคลุมทั่วประเทศโดยเร็ว สำหรับจำนวนผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ปัจจุบันมี 14,264,308 คน คิดเป็น 25.1% ของประชากรทั้งหมด ทั้งนี้ เมียนมาอยู่ระหว่างการพัฒนาระบบโทรคมนาคมของประเทศ โดยส่งดาวเทียมของตัวเองขึ้นประจำการเป็นดวงที่ 2 ชื่อว่า MyanmarSat-2 เพื่อยกระดับคุณภาพและประสิทธิภาพในการติดต่อสื่อสารร่วมกับดาวเทียม MyanmarSat-1

การเดินทาง ปัจจุบันรัฐบาลเมียนมาอนุญาตให้นักท่องเที่ยวต่างชาติที่มีหนังสือเดินทางสามารถขอตรวจลงตราหนังสือเดินทาง ณ ช่องทางอนุญาตของด่าน ตม. (Visa on Arrival) ที่สนามบินนานาชาติมิงกลาดอนในมณฑลย่างกุ้ง และสนามบินนานาชาติมัณฑะเลย์ แบบไม่เสียค่าธรรมเนียมวีซ่า (Free-entry) จำนวน 10 ประเทศ ได้แก่ ประเทศในอาเซียนทั้งหมด (ยกเว้นมาเลเซีย) ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้ อนุญาตให้นักท่องเที่ยวต่างชาติขอ Visa on Arrival แบบเสียค่าธรรมเนียม จำนวน 8 ประเทศ ได้แก่ จีน อินเดีย อิตาลี สเปน ออสเตรเลีย สวิตเซอร์แลนด์ เยอรมนี และรัสเซีย ส่วนผู้ที่เดินทางประเภทธุรกิจและการประชุม/อบรม/การวิจัย เมียนมาอนุญาตให้ขอ Visa on Arrival แบบเสียค่าธรรมเนียม จำนวน 54 ประเทศ (อาทิ สหรัฐฯ สหภาพยุโรป และประเทศอาเซียน) นักท่องเที่ยวต่างชาติที่ได้รับการตรวจลงตราหนังสือเดินทางประเภทนักท่องเที่ยวสามารถพำนักในเมียนมาได้ 30 วัน ประเภทธุรกิจสามารถพำนักในเมียนมาได้ 70 วัน และประเภทการประชุม/อบรม/การวิจัย สามารถพำนักในเมียนมาได้ 28 วัน สำหรับไทยและเมียนมาได้จัดทำข้อตกลงยกเว้นการตรวจลงตราหนังสือเดินทางธรรมดาระหว่างกันสำหรับประชาชนที่เดินทางผ่านสนามบินนานาชาติ (ระยะเวลาพำนักไม่เกิน 14 วัน) โดยมีผลตั้งแต่ 11 ส.ค. 2558

นักท่องเที่ยวไทยสามารถเดินทางไปเมียนมาด้วยสายการบินไทย นกแอร์ แอร์เอเชีย บางกอกแอร์เวย์ โลออนแอร์ ภูเก็ตแอร์ Myanmar Airways International (MAI) และ Air Bagan (เส้นทางบินตรงภูเก็ต-ย่างกุ้ง) ใช้เวลาเดินทางประมาณ 1 ชั่วโมง ส่วนการเดินทางไปยังเมืองต่าง ๆ ในประเทศ สามารถเดินทางโดยรถยนต์ (แต่สภาพถนนยังไม่ดีนัก) และเครื่องบินภายในประเทศหรือรถไฟ (แต่ไม่สะดวกและใช้เวลานาน)

สถานการณ์สำคัญที่น่าติดตาม

1) แนวโน้มสถานการณ์การเมืองในเมียนมาจะตึงเครียดต่อเนื่องไปจนถึงห้วงการเลือกตั้งทั่วไปในเมียนมาใน พ.ย. 2563 โดยมีประเด็นที่ต้องติดตามคือ พรรค NLD จะเป็นเป้าหมายการโจมตีทางการเมือง

การรณรงค์หาเสียงในเมียนมาจะดำเนินไปอย่างเข้มข้น โดยแต่ละฝ่ายอาจใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ เพื่อหวังสร้างคะแนนนิยมและ/หรือทำลายความนิยมของฝ่ายตรงข้ามในช่วงก่อนการเลือกตั้งทั่วไป เช่น การสร้างข่าวเท็จ (Fake News) และการใช้ถ้อยคำเชิงเกลียดชัง (Hate Speech)

2) ความคับหน้าในการปฏิรูปการเมือง-เศรษฐกิจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการพยายามแก้ไขรัฐธรรมนูญเมียนมาปี 2551 ในประเด็นที่อ่อนไหว เช่น การกำหนดคุณสมบัติประธานาธิบดี การเปลี่ยนรูปแบบการปกครองประเทศจากสหภาพเป็นสหพันธรัฐ และการลดจำนวนผู้แทนจากกองทัพในรัฐสภา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างรัฐบาลกับกองทัพเมียนมา รวมถึงความเคลื่อนไหวของกลุ่มองค์กรเอกชนหรือกลุ่มการเมืองต่าง ๆ ภายในประเทศ ซึ่งอาจส่งผลกระทบและเป็นอุปสรรคต่อการบริหารประเทศของรัฐบาลเมียนมา ภายใต้การนำของอองซานซูจีและพรรค NLD

3) ปัญหาโรฮีนจาในรัฐยะไข่ และความขัดแย้งทางศาสนาระหว่างชาวเมียนมาพุทธหัวรุนแรงกับชาวมุสลิมในประเทศ โดยเฉพาะการจัดตั้งกองกำลังติดอาวุธเพื่อปกป้องตนเองของชาวโรฮีนจาในรัฐยะไข่ และความเคลื่อนไหวของชนกลุ่มน้อยกองทัพอาระกัน (Arakan Army-AA) ที่เคลื่อนไหวในรัฐยะไข่เพื่อจัดตั้งพื้นที่ปกครองของตนเอง และปะทะอย่างรุนแรงกับกองทัพเมียนมาต่อเนื่องมาตั้งแต่ช่วงปลายปี 2561 และกระทบต่อการสร้างสภาพแวดล้อมในรัฐยะไข่ให้เป็นไปตามเงื่อนไขที่พร้อมรับกลับผู้อพยพชาวโรฮีนจาจากบังกลาเทศ นอกจากนี้ กลุ่มก่อการร้ายสากล เช่น กลุ่มอัลกออิดะฮ์ และกลุ่ม Islamic State (IS) อาจแสวงประโยชน์ปลุกกระแสมและเรียกร้องให้มุสลิมในต่างประเทศสนับสนุนชาวโรฮีนจาในเมียนมาต่อสู้กับรัฐบาลเมียนมา

4) การเจรจาสันติภาพระหว่างรัฐบาลเมียนมากับชนกลุ่มน้อย ซึ่งเป็นนโยบายหลักที่รัฐบาลเมียนมามุ่งมั่นผลักดันให้เกิดความคับหน้า โดยเฉพาะการหารือเรื่องการจัดตั้งระบอบสหพันธรัฐ การปราบปรามกองกำลังของชนกลุ่มน้อย และการแบ่งสรรอำนาจการปกครองหรือผลประโยชน์ในพื้นที่ระหว่างรัฐบาลกลางกับชนกลุ่มน้อย

ความสัมพันธ์ไทย-เมียนมา

สถาปนาความสัมพันธ์ทางการทูตเมื่อ 24 ส.ค. 2491 ความสัมพันธ์อยู่ในระดับดีและใกล้ชิดกันทั้งในระดับรัฐบาล กองทัพ และประชาชน โดยไทยดำเนินนโยบายที่เป็นมิตรและให้ความช่วยเหลือด้านต่าง ๆ แก่เมียนมา เช่น ความช่วยเหลือด้านการพัฒนา การอำนวยความสะดวกในกระบวนการสันติภาพและความช่วยเหลือด้านมนุษยธรรม เช่น หวังที่เมียนมาประสพภัยพิบัติ ขณะที่เมียนมาให้ความสำคัญอย่างมากกับการกระชับความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้านรวมถึงไทย โดยทั้งสองประเทศต่างยึดถือนโยบายไม่แทรกแซงกิจการภายในซึ่งกันและกัน ทั้งนี้ ความสัมพันธ์ไทย-เมียนมามีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่องทั้งในด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม รวมถึงมีการแลกเปลี่ยนการเยือนในทุกระดับอย่างสม่ำเสมอ

ด้านการเมืองและความมั่นคง ไทยกับเมียนมามีกลไกความร่วมมือทวิภาคีสำคัญ คือ คณะกรรมาธิการร่วม (Joint Commission on Bilateral Cooperation-JC) คณะกรรมการเขตแดนร่วม (Joint Boundary Committee-JBC) คณะกรรมการชายแดนส่วนภูมิภาค (Regional Border Committee-RBC) และคณะกรรมการระดับสูง (High Level Committee-HLC) ของฝ่ายทหาร ซึ่งเป็นเวทีสำคัญในการหารือประเด็นความมั่นคงตามแนวชายแดนจากการที่ไทยมีพรมแดนติดกับเมียนมากกว่า 2,000 ก.ม. ทำให้ไทยได้รับผลกระทบจากปัญหาความไม่สงบภายในเมียนมา เช่น ปัญหาผู้หนีภัยจากการสู้รบชาวเมียนมากกว่า 99,000 คน ในไทย ปัญหาชายแดนติด การค้ามนุษย์ การหลบหนีเข้าเมืองของแรงงานเมียนมาและชาวมุสลิมโรฮีนจา รวมถึงปัญหาอาชญากรรมข้ามชาติ

ด้านเศรษฐกิจ เมียนมาเป็นคู่ค้าอันดับ 19 ของไทย ส่วนไทยเป็นคู่ค้าอันดับ 2 ของเมียนมา รองจากจีน มูลค่าการค้าปี 2561 อยู่ที่ 246,139 ล้านบาท เพิ่มขึ้น 6.79% จากปี 2560 โดยไทยเป็นฝ่ายได้เปรียบดุลการค้า 50,232 ล้านบาท สินค้าหลักที่ไทยส่งออกไปเมียนมา ได้แก่ เครื่องดื่มแอลกอฮอล์ น้ำมันดีเซล น้ำตาลทราย รถจักรยานยนต์และส่วนประกอบ เหล็ก และเครื่องจักรกลและส่วนประกอบ สินค้าหลักที่ไทยนำเข้าจากเมียนมา ได้แก่ ก๊าซธรรมชาติ สินแร่โลหะ เศษโลหะ โค กระบือ สุกร ไม้ซุง ไม้แปรรูป ด้านการลงทุน ปีงบประมาณ 2561/2562 ไทยเป็นผู้ลงทุนอันดับ 4 ของเมียนมา รองจากสิงคโปร์ ฮองกง และจีน โดยมีการลงทุนมูลค่า 97 ล้านดอลลาร์สหรัฐ คิดเป็นสัดส่วน 5.70% ของการลงทุนจากต่างชาติ (FDI) ทั้งหมด สาขาการลงทุนสำคัญ ได้แก่ พลังงาน การผลิต ประมง และปศุสัตว์ ผู้ลงทุนรายใหญ่ อาทิ ปตท.สผ. การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย (กฟผ.) อิตาเลียนไทย ซีพี และเครือซิเมนต์ไทย

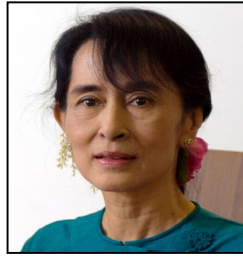
ด้านพลังงาน ไทยนำเข้าก๊าซธรรมชาติจากเมียนมามากกว่า 20% ของปริมาณการใช้ในไทย โดยเมื่อปี 2561 นำเข้ามูลค่า 74,775.4 ล้านบาท เมียนมามีแหล่งผลิตที่สำคัญ คือ ยาดานา ยะตากุน และชอติกา อย่างไรก็ดี เมียนมามีสัดส่วนการขายก๊าซธรรมชาติให้ไทยในระยะหลัง เนื่องจากความต้องการบริโภคในประเทศมากขึ้นจากนโยบายปฏิรูปเศรษฐกิจ ทั้งนี้ ไทยและเมียนมามลงนามบันทึกความเข้าใจ (MOU) 2 ฉบับ เมื่อ มิ.ย. 2558 ว่าด้วยความร่วมมือด้านพลังงาน และความร่วมมือด้านไฟฟ้า ซึ่งครอบคลุมถึงความร่วมมือด้านปิโตรเลียม ตั้งแต่การสำรวจ การผลิต จนถึงการพัฒนาการกลั่นน้ำมัน และผลิตปิโตรเคมี

ด้านการท่องเที่ยว ปี 2561 นักท่องเที่ยวเมียนมาเดินทางมาไทย 368,170 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 0.70 และนักท่องเที่ยวไทยเดินทางไปเมียนมาเป็นอันดับ 1 จำนวน 291,231 คน เพิ่มขึ้นร้อยละ 6.33

อุวินมึ้น
(U Win Myint)

ตำแหน่ง	ประธานาธิบดีเมียนมา
เกิด	8 พ.ย. 2494 (อายุ 69 ปี/ปี 2563)
การศึกษา	ปริญญาตรีด้านนิติศาสตร์และวิทยาศาสตร์ สาขาธรณีวิทยา จากมหาวิทยาลัยย่างกุ้ง
สถานภาพทางครอบครัว	สมรสกับดอว์โซโซ มีบุตรธิดา 2 คน (บุตรชายเสียชีวิตแล้ว)
ประวัติการทำงาน	ปี 2524-2531 ทำงานเป็นนักกฎหมายและทนายความประจำศาลฎีกาเมียนมา
ประวัติการทำงานการเมือง	
ปี 2531	- เข้าร่วมการประชุมประท้วงใหญ่ต่อต้านรัฐบาลทหารเมียนมา ทำให้ถูกจำคุก หลังจากได้รับการปล่อยตัวก็เข้าร่วมกับพรรค NLD
ปี 2533	- ชนะการเลือกตั้งทั่วไประดับสภาผู้แทนราษฎร (สส.) แต่ถูกกองทัพเมียนมา ยึดอำนาจและจำคุกอีกครั้ง
ปี 2555	- ชนะการเลือกตั้งซ่อมระดับ สส.
ปี 2558	- ชนะการเลือกตั้งทั่วไประดับ สส. และได้รับแต่งตั้งเป็นประธานสภาผู้แทนราษฎร
21 มี.ค. 2561	- ลาออกจากตำแหน่งประธานสภาผู้แทนราษฎร
28 มี.ค. 2561	- ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีเมียนมา แทนประธานาธิบดีอูทินจ่อที่ลาออกจากตำแหน่ง

อองซานซูจี

(Daw Aung San Suu Kyi)

ตำแหน่ง	ที่ปรึกษาแห่งรัฐเมียนมา รมว.กระทรวงการต่างประเทศ รมต.ประจำสำนักประธานาธิบดี
เกิด	19 มิ.ย. 2488 (อายุ 75 ปี/ปี 2563) ที่กรุงย่างกุ้ง
ศาสนา	พุทธนิกายเถรวาท
การศึกษา	ปริญญาตรีสาขาปรัชญา การเมือง และเศรษฐศาสตร์ จาก St. Hugh's College มหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด สหราชอาณาจักร สำเร็จการศึกษาปี 2510 และได้รับทุนศึกษาวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของนายพลอองซาน จากศูนย์เอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา มหาวิทยาลัยเกียวโต ระหว่างปี 2528-2529 และทุนวิจัยจาก Indian Institute of Advanced Studies ในอินเดีย
สถานภาพทางครอบครัว	บุตรสาวของนายพลอองซานกับดอร์ชินจี มีพี่ชาย 2 คน คือ อองซานอู ปัจจุบันได้รับสัญชาติอเมริกัน พำนักอยู่ที่แคลิฟอร์เนีย และอองซานลิน (เสียชีวิตแล้ว) สมรสกับนายไมเคิล อริส (เสียชีวิตปี 2542) ชาวอังกฤษ เคยเป็นอาจารย์ภาควิชาศิลปะศึกษา มหาวิทยาลัยอ็อกซ์ฟอร์ด มีบุตรชาย 2 คน คือ นายอเล็กซานเดอร์ อริส/อูมินท์ซานอ่อง (อายุ 48 ปี/ปี 2563) และนายคิม อริส/อูตินลิน (อายุ 43 ปี/ปี 2563) ทั้งสองคนมีสัญชาติอังกฤษ
ประวัติการทำงาน	<p>ปี 2512-2514 - ผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการที่ปรึกษาด้านงบประมาณ ของสำนักเลขาธิการสหประชาชาตินิวยอร์ก สหรัฐฯ (ขณะนั้นเลขาธิการสหประชาชาติ คือ อุ๋ถั่น)</p> <p>ปี 2515 - นักวิจัยของกระทรวงการต่างประเทศภูฏาน และถวายการสอนพระบรมวงศานุวงศ์ ภูฏาน ขณะติดตามสามีไปทำงานที่ภูฏาน</p> <p>ปี 2516 - ย้ายกลับมาพำนักที่สหราชอาณาจักร เริ่มต้นทำงานเขียนและวิจัยเกี่ยวกับอัตชีวประวัติของนายพลอองซาน</p>

ประวัติทางการเมือง

- ปี 2531 - เริ่มต้นกิจกรรมทางการเมือง โดยเข้าร่วมการประชุมประท้วงเรียกร้องประชาธิปไตย ในอย่างกว้าง และจัดตั้งพรรค NLD โดยได้รับเลือกให้ขึ้นดำรงตำแหน่งเลขาธิการพรรค (ขณะนั้นมี อูตินอู เป็นประธานพรรค)
- ปี 2532-2538 - ถูกกักบริเวณครั้งที่ 1 ภายหลังได้รับการปล่อยตัวถูกห้ามไม่ให้กล่าวปราศรัย ต่อสาธารณชนและไม่สามารถดำเนินกิจกรรมทางการเมืองได้อย่างอิสระ
- ปี 2543-2545 - ถูกกักบริเวณครั้งที่ 2 เป็นเวลา 18 เดือน
- ปี 2546-2553 - ถูกกักบริเวณครั้งที่ 3 หลังเกิดเหตุปะทะระหว่างกลุ่มผู้สนับสนุนกับผู้คัดค้านองซานซูจี ขณะองซานซูจีเดินทางไปพบปะมวลชนที่เมืองเดปายิน รัฐคะฉิ่น
- ปี 2554 - ได้รับการแต่งตั้งเป็นประธานพรรคสันนิบาตแห่งชาติเพื่อประชาธิปไตย (NLD)
- ปี 2555-2558 - เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หลังชนะการเลือกตั้งซ่อมในเขต Kawhmu มณฑลย่างกุ้ง
- 8 พ.ย. 2558 - ชนะการเลือกตั้งระดับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในเขต Kawhmu มณฑลย่างกุ้ง
- มี.ค. 2559 - ได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษาแห่งรัฐ รว.กต. และ รมต.ประจำสำนักประธานาธิบดี
-

คณะรัฐมนตรีเมียนมา

ประธานาธิบดี	U Win Myint
รองประธานาธิบดีคนที่ 1	U Myint Swe
รองประธานาธิบดีคนที่ 2	U Henry Van Hti Yu
ที่ปรึกษาแห่งรัฐ	Daw Aung San Suu Kyi
รมต.ประจำสำนักประธานาธิบดี	Daw Aung San Suu Kyi
รมต.ประจำสำนักที่ปรึกษาแห่งรัฐ	U Kyaw Tint Swe
รมต.ประจำสำนักรัฐบาลกลางแห่งสหภาพ	U Min Thu
รมว.กระทรวงมหาดไทย	Lt.Gen Kyaw Swe
รมว.กระทรวงกลาโหม	Lt.Gen Sein Win
รมว.กระทรวงกิจการชายแดน	Lt.Gen Ye Aung
รมว.กระทรวงต่างประเทศ	Daw Aung San Suu Kyi
รมว.กระทรวงความร่วมมือระหว่างประเทศ	U Kyaw Tin
รมว.กระทรวงความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการลงทุนจากต่างประเทศ	U Thaug Tun
รมว.กระทรวงสารสนเทศ	Dr. Pe Myint
รมว.กระทรวงกิจการศาสนาและวัฒนธรรม	Thura U Aung Ko
รมว.กระทรวงเกษตร ปศุสัตว์ และชลประทาน	Dr. Aung Thu
รมว.กระทรวงคมนาคมและการสื่อสาร	U Thant Sin Maung
รมว.กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	U Ohn Win
รมว.กระทรวงแรงงาน การตรวจคนเข้าเมือง และประชากร	U Thein Swe
รมว.กระทรวงอุตสาหกรรม	U Soe Win
รมว.กระทรวงพาณิชย์	Dr. Than Myint
รมว.กระทรวงสาธารณสุขและกีฬา	Dr. Myint Htwe
รมว.กระทรวงการวางแผนและการคลัง	U Soe Win
รมว.กระทรวงการก่อสร้าง	U Han Zaw
รมว.กระทรวงสวัสดิการสังคม การบรรเทาทุกข์ และการตั้งถิ่นฐาน	Dr. Win Myat Aye
รมว.กระทรวงการท่องเที่ยวและโรงแรม	U Ohn Maung
รมว.กระทรวงกิจการกลุ่มชาติพันธุ์	U Naing Thet Lwin
รมว.กระทรวงไฟฟ้าและพลังงาน	U Win Khaing
รมว.กระทรวงศึกษาธิการ	U Myo Thein Gyi